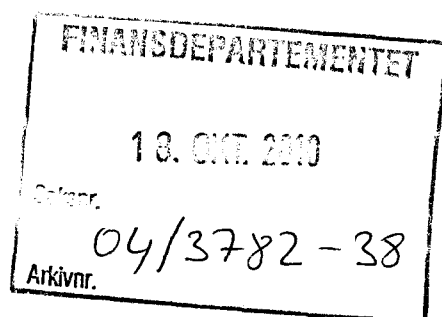

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep

0030 OSLO

Deres referanse
04/3782 SL
KSTE/PBU

Vår referanse (bes oppgitt ved svar)
10/00963-2 /HTL

Dato
13. oktober 2010

Høringsuttalelse - lov om Statens innkrevingsentral

Det vises til høringsbrevet datert 7. juli 2010 knyttet til forslaget om ny lov om Statens innkrevingsentral (SI).

Den nye loven skal regulere den utenrettslige innkrevingen. Hovedhensikten med lovforslaget er å samle rettsgrunnlaget for SI sin virksomhet.

Datatilsynet deler departementets oppfatning om at både rettspolitiske og pedagogiske grunner taler for en slik løsning. Hensynet til skyldneres rettssikkerhet tilsier en overordnet og tilgjengelig regulering av SI sin virksomhet og vil også redusere risikoen for vilkårlig saksbehandling i forbindelse med innkrevingen.

I det følgende vil Datatilsynet kommentere de sider ved lovtkastet som vil kunne få konsekvenser for personvernet.

I § 4 første ledd i utkastet til lov om Statens innkrevingsentral forslås det at SI uten hinder av taushetsplikt kan innhente opplysninger om skyldneres inntekts- og formuesforhold fra andre, herunder offentlige og private registre. Det presiseres i annet ledd at opplysninger som innhentes må ha betydning for SI eller øvrige namsmyndigheters tvangsfullbyrdelse overfor skyldneren. I tredje ledd gis departementet hjemmel til å gi forskrift som nærmere regulerer innhenting og den videre behandlingen av opplysningene.

I utkastets § 5 gis SI hjemmel til å utlevere innhentede opplysninger til øvrige namsmyndigheter. Videre gis enhver rett til innsyn i egne opplysninger som holdes tilgjengelig for andre namsmyndigheter.

SI har i dag vide fullmakter til å innhente taushetsbelagte opplysninger, men hjemmelsgrunnlaget er fragmentert og utilgjengelig. Bakgrunnen for at det foreslås en

generell bestemmelse som gjør unntak fra lovpålagt taushetsplikt er et ønske om å klargjøre rettsbildet.

Datatilsynet erkjenner at SI er avhengig av en rekke opplysninger fra flere ulike kilder for å effektivt kunne utføre sine oppgaver. Tilsynet har festet seg ved at det fra departementets side presiseres at SI i dag har tilstrekkelige hjemler til å innhente de opplysninger som er relevante for å utføre sine oppgaver. Det fremgår imidlertid av høringsnotatet at SI i fremtiden også skal fylle rollen som informasjonskilde for de alminnelige namsmenn. Gjennom et felles saksbehandlingssystem skal namsmenn få tilgang til opplysninger i SI sine registre.

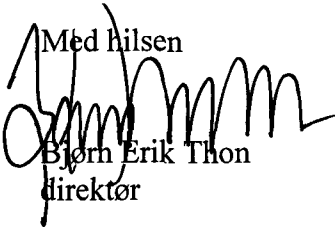
At relevante opplysninger samles i et felles register som gjøres tilgjengelig for de alminnelige namsmenn innebærer ikke nødvendigvis en større trussel mot skyldnernes personvern enn dagens regime. Det forutsettes imidlertid at det ikke gis regler som åpner for at det kan innhentes taushetsbelagte personopplysninger i en videre utstrekning enn nødvendig for at SI skal fylle rollen som leverandør av opplysninger til namsmennene, noe som også følger § 4 annet ledd i lovforslaget.

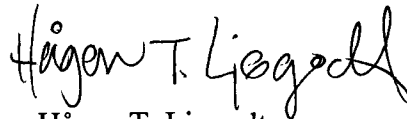
Som påpekt vil en løsning som innebærer at SI innhenter opplysninger på vegne av namsmennene trolig bidra til en mer ensartet praktisering av regelverket. Et felles register krever imidlertid strenge rutiner som sikrer at det gjøres en konkret vurdering av tilgjengelige opplysningers relevans fra sak til sak, og dessuten at det gis klare regler for tilgangskontroll.

Som bemerket inneholder § 5 i forslaget en lovfesting av den registrertes rett til innsyn i egne personopplysninger, noe Datatilsynet bifaller. I bestemmelsens ordlyd ligger det imidlertid en begrensning som innebærer at den enkelte kun har rett til innsyn i opplysninger *som holdes tilgjengelige for andre namsmyndigheter*. Muligheten til å gjøre seg kjent med de opplysninger som knytter seg til egen person er en sentral del av personvernet og en forutsetning for at den registrerte skal kunne ivareta egne interesser. Datatilsynet kan ikke se at en slik begrensning er tilstrekkelig begrunnet og anbefaler derfor at den fjernes, slik at retten til innsyn i egne opplysninger omfatter opplysninger i *alle* SI sine registre.

I høringsnotatet sies det lite om hvordan det skal sikres at ikke personopplysninger gjøres tilgjengelig for en videre krets av namsmenn og ansatte enn nødvendig. Sterke personvern hensyn tilsier at den enkelte alminnelige namsmann kun skal ha tilgang til opplysninger som knytter seg til de fordringer som namsmannkontoret skal inndrive, og den enkelte ansatte kan ikke ha tilgang til personopplysninger i større grad enn vedkommendes tjenstlige behov tilsier. Det er ikke foreslått bestemmelser som skal ivareta disse kravene. Dette må kunne sies å være en svakhet ved lovforslaget. Datatilsynet anmoder derfor om at

det i lovs eller forskrifts form gis bestemmelser som nærmere presiserer kravene til tilgangsbegrensning.

Med hilsen

Bjørn Erik Thon
direktør

Hågen T. Ljøgdal
rådgiver

Kopi: Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet,
v/Statsforvaltningsavdelingen,
Pb 8004 Dep, 0030 Oslo